

Υπόθεση T-391/02

Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV και Josef Kloh

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

«Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1774/2002 — Υγειονομικοί κανόνες εφαρμοζόμενοι στα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο — Προδήλως απαράδεκτο»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2004 Π - 1449

Περίληψη της διατάξεως

1. *Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά — Προσφυγή ασκηθείσα από ένωση επιχειρήσεων που συμμετείχε στη διαδικασία εκδόσεως της πράξεως — Παραδεκτό — Προϋποθέσεις (Άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ)*

2. Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά — Προσφυγή ασκηθείσα από επιχειρηματίες ιδιαίτερα θιγόμενους από τον προσβαλλόμενο κανονισμό — Απαράδεκτη — Προϋποθέσεις
(Άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ)

1. Το παραδεκτό των προσφυγών ακυρώσεως που ασκούνται από μία ένωση επιχειρήσεων μπορεί να γίνει δεκτό, αν η ένωση αυτή συμμετείχε στη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως, στο πλαίσιο τριών τουλάχιστον κατηγοριών καταστάσεων: όταν μία νομική διάταξη της αναγνωρίζει ρητά σειρά δυνατοτήτων διαδικαστικού χαρακτήρα· όταν η ίδια η ένωση εξατομικεύεται λόγω του ότι θίγονται τα ίδια τα συμφέροντά της ως ενώσεως και συγκεκριμένα διότι η πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση θίγει τη θέση της ως διαπραγματεύτριας· ή όταν εκπροσωπεί τα συμφέροντα επιχειρήσεων οι οποίες νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή.

Συναφώς, αν θιγεί η θέση μιας ενώσεως ως διαπραγματεύτριας, η οποία συμμετείχε στη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως, το γεγονός αυτό μπορεί να επηρεάζει τα ειδικά συμφέροντα της ενώσεως αυτής μόνον αν η θέση της ως διαπραγματεύτριας καθορίζεται σαφώς και συνδέεται στενά με αυτό τούτο το αντικείμενο της εκδοθείσας πράξεως. Επομένως, η απλή

προσκόμιση πληροφοριών εκ μέρους της ενώσεως στα κοινοτικά θεσμικά όργανα καθώς και στις ενδιαφερόμενες εθνικές αρχές κατά τη νομοθετική διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι αυτή μπορεί να θίξει σαφώς καθορισμένη θέση διαπραγματευτή της ενώσεως.

(βλ. σκέψεις 44, 47, 49)

2. Το γεγονός ότι ορισμένοι επιχειρηματίες θίγονται οικονομικώς από έναν κανονισμό περισσότερο απ' ότι άλλοι δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι η πράξη αυτή τους αφορά ατομικώς υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Εξάλλου, ούτε τους αφορά ατομικά αν υποχρεούνται να παύσουν αυτοτελή οικονομική δραστηριότητα που ασκούν δυνάμει της χορηγηθείσας από εθνική αρχή αδειας.

(βλ. σκέψεις 53-54)